

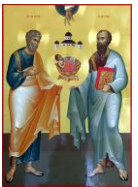
NU FIȚI ÎNGRIJORAȚI

- *Despre grijile vieții, Duminica a 3-a după Rusalii -*

Mântuitorul nostru Iisus Hristos ne îndeamnă să nu ne facem griji pentru multe, să nu ne pierdem speranța, să ne facem doar datoria și la datoria noastră va adăuga Dumnezeu ceea ce El are de adăugat, deoarece suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu (1 Corinteni 3, 9). Să facem noi ce trebuie să facem din partea noastră și atunci nu ne vom îngrijora, căci Dumnezeu în mod sigur va face partea Lui, „căci Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de toate acestea” (Matei 6, 32). Îndemnul este de a conlucra cu Dumnezeu, deci nu trebuie să trăim în panică, în alertă sau în deznădejde. Munca este unul din principiile fundamentale ale învățurii Mântuitorului. Cum s-ar contrazice El acum? În înțelepciunea poporului nostru există o vorbă: „Adună bani albi pentru zile negre”. Ei se pot aduna prin muncă și ne spune Mântuitorul: „Vrednic este lucrătorul de plata sa” (Luca 10, 7). O repetă și Sfântul Apostol Pavel: „Cine nu vrea să lucreze, să nu mănânce” (2 Tesaloniceni 3, 10). În Învățătura celor 12 Apostoli se spune: „Dacă cel ce vine la voi este un drumeț, ajutați-l cât puteți, dar să nu rămână la voi decât două sau trei zile, dacă e nevoie. Dacă vrea să se stabilească la voi ca meseriaș, să lucreze și să rămână, dar dacă nu are o meserie, socotiți-vă după priceperea voastră, ca să nu trăiască cu voi împreună un creștin trândav”. Dumnezeu a avut în vedere ca fiecare vietate, plantă, pasăre, animal sălbatic sau domestic și omul să trăiască după o rânduială a lor. Precum i-a rânduit fiecareia. Florile, copacii, iarba își iau hrana din pământ, păsările trebuie să caute, animalele sălbatice trebuie să vâneze, cele domestice să primească de la om, iar omul să muncească. „Cu osteneală să te hrănești din pământ în toate zilele vieții tale” (Facere 3, 17). Tot cel ce trăiește după rânduiala lui Dumnezeu nu moare de foame. Iar omului i s-a prescris rânduiala de a trăi prin muncă. Nici un om nu moare dacă respectă rânduiala. În natură există hrană, dar omul trebuie s-o caute, s-o pregătească, s-o scoată din pământ. Sfânta Scriptură îndeamnă la un echilibru între rugăciune și muncă. Niciodată una fără cealaltă. E drept și e bine să sacrificăm din noi înșine pentru alții, dar nu pentru a ne face viața mai comodă, plătind cu viitorul nostru. Cuvântul Evangheliei este ca o lecție importantă împotriva lăcomiei, care trage la pământ ființa menită să zboare la ceruri. Din pofta egoistă de avere ignorăm interesele spirituale, din interese exclusiv pământești. Asta ne duce la egoism și atunci în inima noastră nu mai este loc pentru nimeni. Vom fi departe de Dumnezeu și de slujirea aproapelui. Trebuie să golim locul pentru slujirea păcătoasă, „ca toate celelalte să ni se adauge”. Adăugarea celor de folos de la Dumnezeu nu vine de la sine. Împărăția lui Dumnezeu înseamnă lucrare, întrajutorare, milostenie, iubire, milă. Ea se așază în locul de unde am scos egoismul. Sfântul Clement Romanul spune: „Ziua și noaptea să vă luptați pentru binele fraților. Fiți gata pentru tot lucrul bun”. A ne preocupa și „de celelalte” nu este interzis, dar întotdeauna „să fim nu numai auzitori, ci și împlinitori ai cuvântului” (Iacov 1, 22). *Slavă lui Dumnezeu pentru toate!*

SFINȚII APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL

Sfinții apostoli Petru și Pavel sunt prăznuți în aceeași zi deoarece ambii s-au săvârșit la Roma, din porunca împăratului Nero. Petru a fost răstignit cu capul în jos, iar lui Pavel i-a fost tăiat capul. **Sfântul Apostol Petru** - fiul lui Iona și fratele Apostolului Andrei, s-a născut în Betsaida Galileei. Înainte de apostolie numele său era Simon, însă Mântuitorul îl va numi Chifa (piatra): „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa (care, tălmăcit, însemnează Petru)”. (Ioan 1, 42). După o pescuire minunată pe lacul Ghenizaret, este chemat să devină pescar de oameni. Mărturisește în numele apostolilor dumnezeirea lui Hristos, dar se și leapădă de Hristos când El este prins spre a fi răstignit. După Înălțarea Domnului, Petru ia cuvântul în adunarea ucenicilor și alege ca apostol pe Matia în locul lui Iuda. În ziua Pogorării Sfântului Duh, după predica Sfântului Apostol Petru, s-au botezat trei mii de persoane. Sfântul Apostol Petru a propovăduit în Ierusalim, Iudeea, Samaria, Asia Mica până în Babilon și în ultima parte a vieții, la Roma. În timpul persecuțiilor împotriva creștinilor, declanșate de către împăratul Nero, după incendierea Romei în anul 64 după Hristos, Sfântul Petru a fost arestat împreună cu Apostolul Pavel. Sfântul Petru a fost condamnat la moarte și executat prin răstignire pe cruce cu capul în jos (la cererea lui, spre a se deosebi de modul răstignirii lui Iisus Hristos), în anul 67, lângă fostul circ al lui Caligula din afara zidurilor de atunci ale Romei.

Sfântul Apostol Pavel, cunoscut mai întâi sub numele de Saul (cel dorit), s-a născut la Tars, capitala provinciei Cilicia din Asia Mica, din părinți evrei, cu bună stare materială. Orașul Tars avea școli vestite, la care Saul a învățat bine din copilărie limba greacă. De la părinții săi, avea dreptul de cetățean roman. De foarte tânăr, Saul a mers la Ierusalim, unde avea o soră, mama lui Ioan Marcu, vărul lui Barnaba, spre a se instrui în legea mozaică, la școala vestitului învățat rabin Gamaliel. În timpul activității publice a Mântuitorului, Saul trăia la Tars, ca rabin. Auzind vestea mării mișcări produse de predica Apostolilor despre Iisus Hristos, a venit la Ierusalim, unde a devenit persecutor al creștinilor. Prezent lauciderea Sfântului Apostol Ștefan Întâiul-mucenic (Fapte 7, 58), Pavel este orbit de Iisus Hristos Însuși pe drumul Damascului (Fapte 9, 1-22). Aflat de Apostolul Anania, în urma unei vedenii dumnezeiești, Saul își regretă faptele și este botezat de Anania. Curând după convertire, Saul și-a schimbat numele în Pavel, iar mai târziu a fost inclus în ceata Apostolilor. Pavel a propovăduit Evanghelia pe o zonă foarte întinsă, din Arabia până în Spania, atât la evrei cât și la păgâni. Pavel și-a petrecut viața de creștin în suferință și lucrând pentru Hristos, înființând și organizând Biserici pretutindeni. A atins o așa stare de îmbunătățire încât spune Bisericii din Galatia: „nu eu, ci Hristos trăiește în mine” (Galateni 2, 20). Descrierea călătoriilor misionare ale Sf. Apostol Pavel și epistolele lui către Biserici, formează o parte importantă a Noului Testament. Sfântul Ap. Pavel a fost martirizat împreună cu Sf. Petru, în timpul împăratului Nero, prin decapitare. Amin

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Ce să facem când suntem necăjiți de cuvintele nelalocul lor sau de faptele lipsite de cuviință ale altora?

Răspuns: Să înțelegi și să primești că preocuparea ta de purtarea celorlalți și, mai mult, necăjirea ta provenită din aceasta vădesc ranchiuna sau cel puțin superficialitatea ta, pentru că nu poți să cunoști pricinile cele mai adânci ale cuvintelor sau faptelor aproapelui. Deci nu judeca pe nimeni niciodată! Să iei seama la tine și să te îngrijești de îndreptarea ta. De altfel, aceasta este îndatorirea ta ca creștin.

Întrebare: Cum putem să rămânem netulburați întotdeauna, în toate împrejurările vieții noastre?

Răspuns: Ca să păstrăm pacea în sufletul nostru nu va trebui să ne punem nădejdea în noi înșine, ci în Dumnezeu. Acesta să fie puterea cea nebiruită și scăparea vieții noastre. Domnul ne-a făgăduit: „Și iată eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28, 20).

Întrebare: Cât timp trebuie să arăt răbdare?

Răspuns: Trebuie să avem răbdare până vom pleca din această lume. Prin răbdare, omul dobândește și păstrează toate bunurile sale, propășește în viață și își împlinește scopurile, fără să pătimească ceva rău. Pierzându-și răbdarea este în primejdie să piardă toate lucrurile sale bune, să sufere vătămare de la cel rău sau, și mai grav, să săvârșească răul, să păcătuiască. Fără răbdare nu izbândim nimic. Și fără luptă nu câștigăm nici harisme duhovnicești, nici virtuți, nici mântuirea. „Împărăția cerurilor se ia prin străduință și cei ce se silesc pun mâna pe ea” (Mt. 11, 12).

Întrebare: Cum să ne concentrăm la rugăciune?

Răspuns: Când te rogi cu gura, să te rogi și cu mintea, adică să-ți aduni cugetul în cuvintele rugăciunii. Și dacă, fie din neputința ta, fie din înrâurire diavolească, cugetul tău fuge, tu adu-l adunat iarăși de unde a plecat, îndreptându-ți atenția către Domnul cu inimă zdrobită. Dacă te obișnuiești să lupți în acest chip, la scurtă vreme sufletul tău va gusta roadele harului dumnezeiesc.

Întrebare: Cum ne vom izbăvi de păcatele obișnuite?

Răspuns: Așa cum șarpele nu poate să scape de pielea sa cea veche dacă nu trece printr-o gaură strâmtă, la fel și noi nu putem să scăpăm de păcatele obișnuite, de îmbrăcămintea omului vechi (Efeseni 4, 22) dacă nu trecem pe calea cea strâmtă și plină de greutate a înfrânării și a jertfirii de sine.

Întrebare: Cum trebuie să ne îngrijim de trup?

Răspuns: Există griji pentru trup și Sfântul Apostol Pavel îndeamnă pe bărbați să-și iubească soțiile cum își iubesc trupurile lor (Efeseni 5, 28). Sfântul Apostol Pavel zice că nimeni nu și-a urât vreodată trupul său, ci fiecare îl hrănește și-l încălzește precum și Hristos Biserica (Efeseni 5, 29). Nu este normal ca cineva să-și neglijeze trupul. Este normal să-și îngrijească trupul. Când era înconjurat de mulțimea care nu mai avea de mâncare, Mântuitorul a zis că nu vrea să-i lase să piară pe drum. Deci a intervenit, dându-le hrană. Există o rânduială a Bisericii ca să ne ajutăm unii pe alții, să ne îngrijim de sănătatea trupului ca să fie și sufletul în condiția de a se manifesta bine în cele spirituale. Se are în vedere o îngrijire de trup, care este templul lui Dumnezeu, pe care-l dorim sănătos.

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 28 iunie	14:00	Spovedanie
Joi 29 iunie	07:00 11:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea celor adormiți
Vineri 30 iunie	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 1 iulie	07:00 18:00	Sf. Liturghie, pomenirea morților Vecernie
Duminică 2 iulie	07:00 10:45	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă

Căinele și lupul

Într-o seară, un câine gras mergea prin pădure. S-a întâlnit cu prietenul său, lupul. Câinele îi spuse lupului: „Bună seara, prietene. Te îmbolnăvești pe zi ce trece. Ai vreo problemă? Ești bolnav?”. „Nu, prietene, spuse lupul. Nu sunt bolnav. Nu mănânc totdeauna. Așa că devin tot mai slab în fiecare zi”. Atunci câinele i-a spus: „Vrei să-l slujești pe stăpânul meu? Îți va da mâncare bună!”. Lupul a răspuns cu nerăbdare: „Sunt dispus să-ți slujesc stăpânul. Sunt gata să merg cu tine”. Pe măsură ce înaintau prin pădure, lupul vede un semn la gâtul câinelui și îl întrebă de la ce este. „Lanțul meu a făcut acest semn, spuse câinele”. „Înseamnă că ești adesea legat”, spuse lupul. „Da, sunt legat când îmi păzesc casa”, spuse câinele. „Dar după ce mă eliberez, pot să plec oriunde îmi place”. „Noapte bună! spuse lupul. Nu-mi place să fiu înlănțuit. Nu-mi place să mănânc bine. Îmi place să fiu liber”.

MORALA: Libertatea este de neprețuit.

Câte ciori sunt în oraș

Un rege a pus o întrebare la care curtenii nu au putut răspunde. Pe când lumea se gândea la un răspuns, a venit și un sfetnic vestit care a întrebat ce s-a întâmplat. Aceștia i-au spus întrebarea: „Câte ciori sunt în oraș?”. Sfetnicul s-a dus la rege și i-a spus că sunt douăzeci și una de mii cinci sute douăzeci și trei. Când regele a întrebat de unde știe răspunsul, sfetnicul a spus: „Cere-le oamenilor Măriei tale să le numere. Dacă sunt mai multe, înseamnă că rudele ciorilor au venit în vizită”. Mulțumit de răspuns, regele i-a dăruit sfetnicului un rubin și un șirag de perle.

MORALA: Explicația unui răspuns este la fel de importantă ca și răspunsul.

Mulțumirea

Într-o zi, un om simplu, cunoscut pentru viața sa curată, a fost întrebat de un vecin:

- Cum faci tu de ești totdeauna atât de mulțumit? Niciodată nu te-am văzut supărat.

- Foarte simplu, a răspuns celălalt. În fiecare dimineață, când mă trezesc, privesc întâi cerul. Așa îmi aduc aminte de DUMNEZEU, de mila și bunătate. Apoi, privesc pământul. Astfel îmi amintesc de moarte și de JUDECATA DE APOI. În cele din urmă privesc în jurul meu, lumea întreagă ce se trezește în fiecare dimineață. Așa mi-aduc aminte de semenii mei, de cei care suferă de boli sau neputințe, de cei ce au o viață mai grea decât a mea și pe care i-aș putea ajuta. În felul acesta mă bucur pentru ceea ce sunt și pentru ceea ce pot face. Bunătatea izvorâtă din dragoste aduce totdeauna liniște și mulțumire, în sufletul celui care primește și celui care dăruiește. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!